

Udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og udenrigsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 4:

Hvornår forventer ministeren, at den af ministeren under samrådet skitserede nye procedure vil kunne sættes i kraft?

Svar:

Det er ikke muligt at sætte en endelig dato for, hvornår den nye procedure vil kunne sættes i kraft.

Det er imidlertid min ambition, at regeringen så hurtigt som muligt færdiggør udarbejdelsen af de retningslinier, som jeg nævnte under samrådet den 21. marts 2007, og som er en forudsætning for, at den nye procedure kan sættes i kraft.

Jeg lægger dog samtidig vægt på, at retningslinierne bliver bæredygtige, og det er derfor vigtigt, at de bliver udtryk for grundige overvejelser om, hvornår det i praksis bedst vil give mening at inddrage Folketinget i forbindelse med indgåelse af diverse internationale aftaler. Udarbejdelsen af retningslinierne vil således ske på baggrund af drøftelser mellem de ministerier, som vil blive særligt berørt af ændringen i praksis.

Spørgsmål nr. 5:

Ministrene bedes oversende det talepapir, der lå til grund for ministerens besvarelse af samrådssp. A den 21/3-07.

Svar:

Jeg vedlægger det talepapir, der lå til grund for min besvarelse af samrådsspørgsmålet den 21. marts 2007.

Talepunkter:

Indledende bemærkninger

Jeg er glad for denne mulighed for at drøfte Folketingets ønske om at blive inddraget endnu tidligere i arbejdet med internationale aftaler. Det er et ønske, som regeringen gerne vil søge at

imødekomme og jeg ser derfor frem til en dialog om, hvordan det nærmere kan ske.

Jeg er gået ud fra, at Retsudvalgets udvalgs-spørgsmål og indkaldelsen af dette samråd er en udløber af vores drøftelser på Konferencen om samspillet mellem Folketing og regering i oktober sidste år. Det var i den forbindelse, at Folketinget udtrykte ønske om at blive inddraget endnu tidligere i forbindelse med regeringens indgåelse af internationale aftaler. Jeg svarede den gang på Arken, at vi ville undersøge mulighederne.

Jeg har fuld forståelse for Folketingets ønske om at blive inddraget tidligere i forbindelse med multilaterale aftaler. I større og større omfang sker der international regulering, som efterfølgende kræver regulering på nationalt plan. I disse tilfælde vil det ofte være naturligt at inddrage Folketinget. Derudover noterede jeg mig på Arken, at ønsket om tidligere inddragelse af Folketinget i forbindelse med arbejdet med internationale aftaler først og fremmest var begrundet i, at flere og flere af disse internationale aftaler har direkte betydning for borgerne.

Vi har nu set på mulighederne, og vi har i regeringen taget de første skridt til at ændre den gældende praksis. Men før jeg gennemgår de nærmere overvejelser om disse ændringer, vil jeg kort ridse op, hvilken praksis regeringen følger i dag i relation til inddragelse af Folketinget i internationale forhandlinger, der må forventes at føre til vedtagelse af multilaterale aftaler, som ikke er omfattet af EU-proceduren.

Praksis i dag

Det følger som bekendt af grundlovens § 19, at regeringen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Det betyder blandt andet, at det er regeringen, som forhandler internationale aftaler. Og indgår dem, medmindre Folketingets samtykke er nødvendigt. Det fremgår også af grundloven, hvornår det er tilfældet.

Derudover har regeringen pligt til at rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Navn forud for en-